

Într-o zi, la ora domnișoarei Abramburescu, s-a întâmplat ceva extraordinar.
Învățătoarea îi rugase pe copii să aducă ceva special la școală,
așa că fiecare a venit cu un pachetel.
Erau cu toții entuziasmați.

- Vreau să vă arăt ceva!
- Ba nuuu, eu primul!
- Eu, eu!

Învățătoarea a ridicat ușor tonul:
— Destul! Vă rog să vorbiți pe rând și să ridicați
mâna înainte să spuneți ceva!
Cine nu respectă această regulă va...

Ceva îi atrase atenția domnișoarei Abramburescu.



Era un păianjen mare și păros care stătea pe piciorul ei.

— Ahhhhhh! se sperie
domnișoara Abramburescu.



În cădere, domnișoara învățătoare lovi dulapul plin cu dicționare.
După câteva secunde, dulapul se prăbuși zgomotos.

– Ahhhhhhhhhhhhhhh! au țipat toți elevii

în cor.

Sau aproape toți.





Dintr-o dată, podeaua se desprinsese și se prăbuși
tocmai peste locul de joacă.

– Ahhhhhhhhhhhhhhh! au țipat cu toții.
Sau aproape toți.



